

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 18C/35/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6415200897
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Daniel Koneracký
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2015:6415200897.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom, sudcom Mgr. Danielom Konerackým, v právnej veci navrhovateľa: Z. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., M. XXXX/X, t. č. bytom D. XXX, proti odporcovi: Q. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. C., E. XX, o návrhu na určenie príspevku na výživu rozvedenej manželky, takto

rozhodol:

- I. Odporca je povinný prispievať na výživu navrhovateľky sumou 50,00 € mesačne vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky a to počnúc dňom 03.02.2015 do 25.08.2019.
- II. Zročný príspevok na výživu za obdobie od 03.02.2015 do 20.03.2015 vo výške 76,90 € je odporca povinný zaplatiť navrhovateľke v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.
- III. Vo zvyšku súd návrh zamietá.
- IV. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľka podala na tunajší súd návrh na začatie konania, ktorým sa domáhala voči odporcovi určenia vyživovacej povinnosti, teda príspevku na výživu rozvedenej manželky. Takýto návrh odôvodnila tým, že manželstvo účastníkov konania bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 9C 118/2014 zo dňa 14.08.2014, pričom z manželstva nepochádzali žiadne deti. Navrhovateľka ďalej poukázala na skutočnosť, že od roku 2000 má zdravotné problémy a od roku 2010 poberá invalidný dôchodok s tým, že jej mesačné náklady presahujú jej príjem, nakoľko predstavujú sumu 470,00 €, a to poplatky za nájom vo výške 130,00 €, strava 100,00 €, poplatky za lieky 40,00 €, hygienické potreby 50,00 €, kontaktné šošovky 30,00 €, cestovné 30,00 €, ošatenie 50,00 € ako aj poplatky za telefón 35,00 €. Odporca pracuje ako strážnik v SBS A. C. a jeho príjem z pracovnej činnosti predstavuje sumu okolo 500,00 € mesačne a okrem toho poberá výsluhový dôchodok. Vzhľadom na tieto skutočnosti žiadala navrhovateľka, aby odporcovi bola určená povinnosť prispievať na jej výživu ako rozvedenú manželku sumou vo výške 190,00 € od 01.02.2015.

Odporca s podaným návrhom na určenie vyživovacej povinnosti nesúhlasil s tým, že ho považoval za neodôvodnený. Vo svojom vyjadrení uviedol, že súd by mal prihliadnuť aj na príčiny, ktoré viedli k rozvratu vzťahov medzi manželmi. Odporca tiež poukázal na skutočnosť, že hoci s manželstva nepochádzali žiadne deti, vychovával však štyri deti ako svoje vlastné a svojej rodine venoval všetok svoj čas. Dve deti zo štyroch detí boli problémové s tým, že boli odsúdené za drogovú a násilnú trestnú činnosť. Takéto problémy detí sa zásadným spôsobom podpísali na duševnom zdraví bývalej manželky ale aj jeho. Pri riešení problémov detí tak bolo potrebné zabezpečiť dostatok finančných prostriedkov, pričom keď riešili problém najstaršieho syna Z., a to neplatenie výživného vo februári 2013, tak si musel zobrať pôžičku a vyplatiť zmeškané výživné vo výške 2.300,00 €. Odporca sa odmietol podieľať na financovaní a preto odmietol ustúpiť v dôsledku čoho došlo k rozvodu manželstva. On pomohol vychovať

a zabezpečiť deti navrhovateľky, staral sa o ne počas dlhodobej choroby a následnej polovičnej invalidity navrhovateľky a keďže on naďalej odmietal financovať a riešiť problémy jej detí, došlo to až k tomu, že sa rozvedli. Aj keď sa snažil takéto problémy vyriešiť a komunikovať s navrhovateľkou, tak po pol roku to vzdal a požiadal o rozvod, ktorý bol v roku 2014. Odporca ďalej uviedol, že za zdravotné problémy navrhovateľky zodpovedajú jej deti, a to najstarší syn Z. a syn C.. Odporca tiež uviedol, že jeho mesačný príjem ako strážnika pracujúceho v SBS-ke je okolo 450,00 € mesačne, pričom jeho priemerná výška v roku 2014 je 530,00 € a bola skreslená dvomi skutočnosťami a to, že v marci 2014 mu boli doplatené odpočítané dane za manželku vo výške 230,00 €, ktorá bola na polovičnom invalidnom dôchodku, avšak po rozvode to už nie možné a v roku 2014 mu bola mzda navýšená vysokým počtom nadčasových hodín. To už však v súčasnosti neplatí a preto jeho mzda je okolo 450,00 € mesačne. Zároveň poberá výsluhový dôchodok vo výške 398,59 €. Jeho výdavky predstavujú mesačne sumu 612,00 €, a to splátky pôžičky v stavebnej sporiteľni vo výške 175,50 € mesačne; splátky pôžičky Poštovej banke vo výške 147,00 € mesačne; poplatky SIPO na rodinný dom vo výške 124,64 € mesačne; krmivo pre štyroch psov, ktoré zadovážila navrhovateľka ako aj ďalšia starostlivosť zo strany zverolekára 80,00 €, pohonné hmoty potrebné na dochádzanie do zamestnania 35,00 € mesačne a ostatné nepravidelné náklady ako daň za nehnuteľnosť, poplatky za smeti, psov, poisťka na auto, materiál potrebný na údržbu domu minimálne 50,00 € mesačne. Po odpočítaní týchto výdavkov mu ostáva okolo 200,00 € mesačne. Odporca ďalej poukázal na skutočnosť, že vždy keď prišlo navrhovateľke rozhodnutie o priznaní čiastočného invalidného dôchodku, súčasťou bola aj informácia o sociálnych dávkach, pričom pokiaľ boli manželmi tak chápal, že sa má o ňu prednostne starať on, čo aj robil posledných 7 rokov. Z týchto dôvodov by však mal pomôcť pri starostlivosti o navrhovateľku aj samotný štát.

Na pojednávaní zo dňa 25.02.2015 navrhovateľka uviedla, že trvá na podanom návrhu s tým, že výška nákladov, ktoré uviedla v podanom návrhu je len hrubý odhad. Pokiaľ išlo o vyjadrenie odporcu, ktoré jej bolo doručené tak uviedla, že ich manželstvo trvalo 16 rokov, pričom ďalších 8 rokov spolu žili. Toto manželstvo bolo skôr pracovného charakteru s tým, že prvých 8 rokov spoluzitia ona dostávala vdovské a sirotské. Následne jej deti dospeli a preto sa vydala za odporcu. Predala svoj byt a kúpila si starší rodinný dom spolu s odporcom, ktorý 10 rokov rekonštruovali s tým, že financovali opravy a rekonštrukcu z ich zárobkov, pretože odporca si nechcel zobrať úver. Pri prestavbe tohto domu jej pomáhali výlučne dvaja bratia. Pokiaľ ide o problémy jej detí, chlapcov, ktorých uvádzal odporca, že boli drogovovo závislí, tak je to pravda. Akonáhle však zistili, že berú drogy tak chlapcov vyhodili, pričom ostali sami dvaja v dome spolu s jedným synom. Pokiaľ ide o jej zdravotné problémy, tak k tomu prispeli problémy jej detí ako aj stres, nakoľko iba pracovala a prerábala dom a nemala dovolenku. Táto skutočnosť má tiež vinu na tom, že jej deti drogovali. Následne dom v M. K. predali, presťahovali sa do Š. kde si kúpili menší dom. Bola tam spokojná a odporca nie, pretože ten chcel chovať domáce zvieratá. Odporca pôvodne pracoval na polícii, bol však odvolaný z funkcie riaditeľa, tak odišiel do výsluhového dôchodku. Navrhovateľka ďalej uviedla, že jej pracovná schopnosť je znížená o 60% a preto poberá invalidný dôchodok. Zo Š. sa následne presťahovali do D. C.Ň.. Bol tam veľký pozemok a odporca chcel odkúpiť ďalšie dva pozemky. To sa mu však nepodarilo, preto odporca nebol spokojný a chcel sa presťahovať do S.. Pokiaľ ide o jej synov, tak obaja v súčasnej dobe sú čistý, neberú drogy a vedú usporiadaný život. Ona psychicky nezvládala to, že bola v D. C. sama a preto sa aj rozvedli. Mala tam dielňu a robila tam s drevom. Ďalej poukázala na skutočnosť, že odporca požíva alkohol, pričom 23.12.2014 odišla zo spoločnej domácnosti od odporcu a v súčasnej dobe býva v D. a to striedavo u svojho brata, matky, resp. syna. Jej mesačné výdavky predstavujú okolo 470,00 € a nemá žiadne doklady o nich s tým, že prispieva bratovi na stravu ako aj bývanie. Navrhovateľka tiež poukázala na skutočnosť, že sa nemôže zamestnať z dôvodu, že užíva lieky, ktoré jej bránia aby vykonávala pracovnú činnosť, a to Rivotril, Xanax, Lexaurín. V minulosti nevykonávala podnikateľskú činnosť a aj keď mala dielňu v D. C., tak tam pracovala s drevom, ale z dôvodu, že to bol jej koníček. Naposledy pracovala v roku 2010, potom išla na invalidný dôchodok a pracovala ako skladníčka. Má základné vzdelanie. V súčasnej dobe nemá žiadnu ďalšiu vyživovaciu povinnosť a nemôže sa zamestnať z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu ako aj z dôvodu, že užíva lieky, ktoré jej bránia riadne vykonávať pracovnú činnosť, nakoľko tie ovplyvňujú jej psychiku. Zároveň navrhovateľka uviedla, že sa chcela dohodnúť s odporcom na príspevku na výživu na rozvedenú manželku a preto 2-krát kontaktovala odporcu formou sms-ky a navrhovala mu, aby jej vyplatil sumu 48.000,00 € s tým, že si za tieto peniaze kúpi nejaký malý byt a zvyšok bude používať na úhradu svojich nákladov resp. aby jej prispieval sumou 200 € mesačne. Odporca na prvú výzvu nereagoval vôbec a neskôr jej odpísal, že jej nič nedá a že to čo jej doposiaľ dal, tak to je jeho dobrá vôľa. Odporca takúto skutočnosť ohľadom mimosúdnej dohody týkajúcej sa úpravy výživného na rozvedenú manželku potvrdil. Navrhovateľka tiež uviedla, že pokiaľ ide o sumu 48.000,00 € tak túto žiadala z

dôvodu, že v minulosti vložila 700.000,- Sk do kúpy domu a teda chcela, aby jej boli vyplatené naspäť tieto prostriedky.

Odporca na pojednávaní zo dňa 25.02.2015 uviedol, že sa pridriava svojho vyjadrenia, ktoré zaslal v písomnej forme. Podľa jeho názoru navrhovateľka nemá nárok na výživné s tým, že poukázal na skutočnosť, že s navrhovateľkou žil ako druh a družka, resp. ako manželia 24, resp. 25 rokov, spoločne riešili problémy, starali sa o deti, mali spoločný účet. On mal tiež byť, ktorý predal a finančné prostriedky investoval do nového bývania, pričom nesúhlasil s tvrdením navrhovateľky, že si nechcel brať žiadne pôžičky. Mal pôžičky a tieto aj splácal. Boli to pôžičky so stavebného sporenia, pôžičky od rodiny príp. ďalšie iné úvery. Potvrdil tiež, že bratia navrhovateľky pomáhali pri rekonštrukcii, resp. výstavbe domu, avšak zaplatili im. Každý dostal 25.000,- Sk. Okrem toho im poskytovali stravu a ubytovanie. On odišiel z polície z dôvodu, že vykonával funkciu riaditeľa na Okresnom dopravnom inšpektoráte v O., následne išiel pracovať na Krajský dopravný inšpektorát v H. s tým, že nebol spokojný so situáciou v zbere a preto odišiel. Následne sa presťahovali s navrhovateľkou z M. K. do Š. z dôvodu, že navrhovateľka tam chcela ísť bývať a on robil vždy to čo chcela ona. Pokiaľ ide o jej synov, tak tí mali problémy, brali drogy s tým, že aj naďalej tieto problémy pretrvávajú. V D. C. bývajú spolu 5 rokov. Je pravdou, že zrušil navrhovateľke dispozičné právo k účtu, avšak až vtedy keď mu navrhovateľka oznámila, že už nechce s ním žiť a prestala s ním komunikovať. Bolo to v máji 2014. Jeho príjem pozostáva jednak z príjmu z pracovnej činnosti od zamestnávateľa Ochrana a bezpečnosť SE, a. s. vo výške 538,45 € mesačne ako aj z príjmu - výsluhového dôchodku vo výške 398,59 € mesačne. Nesúhlasil však s tvrdením navrhovateľky, že je závislý na alkohole hoci nie je ani abstinent, požíva alkohol v primeranej miere, pričom pracuje v jadrovej elektrárni kde podlieha pravidelným kontrolám na alkohol. Jeho príjmy predstavujú tak sumu 850,00 € mesačne a jeho výdavky sú okolo 612,00 € mesačne. Spláca pôžičku, hoci navrhovateľka je spoludlžníčka takejto pôžičky a býva v rodinnom dome v D. C., ktorý je v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. Toto bezpodielové spoluvlastníctvom doposiaľ nebolo vyporiadané. Odporca je vysokoškolsky vzdelaný človek, má titul Ing. a vykonáva pracovnú pozíciu strážnika. On nemá žiadnu inú vyživovaciu povinnosť a nemal nikdy vlastné deti. Na pojednávaní zo dňa 20.03.2015 uviedol odporca, že navrhovateľka sa snažila s ním dohodnúť, aby jej prispieval na výživu na rozvedenú manželku a to buď tým, že jej vyplatí sumu 48.000,00 € aby si mohla kúpiť byt a zvyšok použije na úhradu jej nákladov, pričom následne však chcela, aby jej prispieval sumou 200,00 € mesačne. Potvrdil tiež, že sa dohodli, že predajú dom avšak navrhovateľka chcela, aby jej vyplatil sumu 48.000,00 €, hoci nevedia predať takýto dom za 90.000,00 €. Mal tiež prevziať aj dve pôžičky. On s tým nesúhlasil, pretože po odpočítaní týchto pôžičiek by mu ostalo okolo 20.000,00 € až 25.000,00 €. Do decembra 2014 navrhovateľka bývala v spoločnej domácnosti a prispieval jej sumou 100,00 €. Poslednú úhradu jej poskytol v decembri 2014 s tým, že tá ho vyzývala, aby jej dával 200,00 € ako výživné avšak on jej však neposkytol žiadne peniaze od decembra 2014.

Tunajší súd po tom ako sa oboznámil s listinnými dokladmi, a to s návrhom na začatie konania; rozhodnutím Sociálnej poisťovne, ústredie zo dňa 04.12.2014; so správou od MUDr. Mária Straku, psychiatrická ambulancia Galanta; s obsahom písomnosti označenej ako Návrh na rozvod; obsahom rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 9C 118/2014; obsahom správy Sociálnej poisťovne; lustráciou Sociálnej poisťovne týkajúcej sa odporcu a navrhovateľky z čl. 14 - 15; obsahom pís. správy MUDr. Mária Straku zo dňa 11.02.2015; písomným vyjadrením odporcu na čl. 18 - 20 ako aj prílohami; potvrdením o invalidite, miere poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť navrhovateľky z čl. 41; písomným podaním MUDr. Mária Straku zo dňa 09.03.2015; podstatným obsahom spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 9C 118/2014; ako aj ostatným spisovým materiálom zistil nasledovný skutkový stav veci:

Manželstvo účastníkov konania bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 9C 118/2014 zo dňa 14.08.2014, pričom návrh na rozvod manželstva účastníkov konania podal odporca a to z dôvodu, že navrhovateľka s ním od Vianoc 2013 - 2014 vôbec nekomunikovala a jej stav sa čoraz viac zhoršoval. Nebola tiež prístupná žiadnym relevantným argumentom. K navrhovateľke stratil akýkoľvek citový vzťah a nevidí nádej na obnovu ich manželského spolužitia. Takýto rozsudok o rozvode manželstva nadobudol právoplatnosť dňa 25.08.2014. Súd ďalej zistil, že navrhovateľka, po tom ako odišla zo spoločnej domácnosti od odporcu s D. C., sa snažila dohodnúť ohľadom úhrady príspevku na výživu na rozvedeného manžela a žiadala 200,00 €. Túto skutočnosť potvrdil aj samotný odporca, avšak ten jej odmietol prispievať. Pokiaľ žili v spoločnej domácnosti tak jej prispieval sumou 100,00 €. Súd mal ďalej za preukázané, že navrhovateľka poberá invalidný dôchodok vo výške 217,40 € s tým, že je liečená

v psychiatrickej ambulancii MUDr. Mária Straku v Galante od roku 2000 pre depresívnu poruchu - stredne ťažký až ťažký stupeň a na takéto ochorenie berie lieky. Jej pracovný potenciál je dlhodobo výrazne podstatne znížený. Z týchto dôvodov je bol poskytnutý aj invalidný dôchodok. Z potvrdenia Sociálnej poisťovne tiež vyplýva, že miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť u navrhovateľky je 60% s tým, že invalidita jej vznikla k 23.07.2009 a naposledy bola posúdená posudkovým lekárom dňa 31.03.2014. Odporca v súčasnej dobe žije sám v dome v D. C.Ň., ktorý patrí do bezpodielového spoluvlastníctva oboch manželov s tým, že jeho príjem pozostáva z pracovnej činnosti nakoľko pracuje pre spoločnosť Ochrana a bezpečnosť SE, a.s. Z., E. H. D. a jeho mesačná priemerná mzda v čistom za rok 2014 je 538,45 €. Okrem toho poberá výsluhový dôchodok vo výške 398,59 € a jeho mesačný príjem tak predstavuje celkovo sumu 936,00 € mesačne. Výdavky odporcu tak podľa jeho tvrdení predstavujú sumu 612,00 € mesačne a v roku 2015 je jeho príjem 850,00 € mesačne. Navrhovateľka podľa svojich tvrdení uviedla, že jej mesačné výdavky sú 470,00 € avšak nevie ich preukázať listinnými dokladmi, nakoľko nedisponuje takýmito listinnými dokladmi. Pozostávajú jednak s nájmu, ktorý platí svojmu bratovi, resp. matke alebo synovi 130,00 €, strava 100,00 €, lieky 40,00 €, hygienické potreby 50,00 €, kontaktné šošovky 30,00 €, cestovné 30,00 €, ošatenie 50,00 €, telefón 35,00 €. Odporca má výdavky, ktoré uviedol vo svojej špecifikácii vo výške 612,00 € a pozostávajú jednak so splácania pôžičky v stavebnej sporiteľni vo výške 175,50 € mesačne, pôžičky v Poštovej banke vo výške 147,00 € mesačne, poplatkami za rodinný dom vo výške 125,00 € mesačne, krmivo pre štyroch psov vo výške 80,00 € ako aj starostlivosť o zverolekára, pohonné hmoty potrebné k dochádzaniu do zamestnania 35,00 € mesačne a ďalšie nepravidelné náklady ako daň za nehnuteľnosť, poplatky za smeti a psov, poisťka na auto, materiál potrebný na údržbu domu mesačne 50,00 €.

Podľa § 72 ods. 1 Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine rozvedený manžel, ktorý nie je schopný sám sa živiť, môže žiadať od bývalého manžela, aby mu prispieval na primeranú výživu podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov.

Podľa § 72 ods. 2 Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, ak sa bývalí manželia nedohodnú, určí rozsah príspevku na výživu na návrh niektorého z nich súd. Prihliadne pritom aj na príčiny, ktoré viedli k rozvratu vzťahov medzi manželmi.

Podľa § 72 ods. 3 Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, príspevok na výživu rozvedeného manžela možno priznať najdlhšie na dobu piatich rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o rozvode. Súd môže výnimočne túto dobu predĺžiť, ak rozvedený manžel, ktorému súd príspevok priznal, nie je z objektívnych dôvodov schopný sám sa živiť ani po uplynutí tejto doby, najmä ak ide o toho manžela, ktorému bolo v konaní o rozvod manželstva zverené do osobnej starostlivosti dieťa s dlhodobo nepriaznivým zdravotným stavom, alebo o manžela, ktorý má sám dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav vyžadujúci sústavnú opateru.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, výživné možno priznať len odo dňa začatia súdneho konania.

Zákon o rodine v § 72 upravuje povinnosť bývalého manžela - povinného prispievať na výživu druhého bývalého manžela - oprávneného po rozvode ich manželstva a to v prípade ak ten nie je schopný sa sám živiť a ak nedôjde medzi bývalými manželmi k dohode o rozsahu takéhoto príspevku. Oprávneným pre priznanie takéhoto príspevku je tak bývalý manžel, ktorý nie je schopný sa sám živiť, pričom môže ísť o subjektívne alebo objektívne skutočnosti, ktoré mu bránia zabezpečiť si prostriedky na svoju obživu. Medzi subjektívne skutočnosti patrí predovšetkým zlý zdravotný stav, strata pracovnej kvalifikácie z dôvodu výkonu osobnej starostlivosti o maloleté dieťa do 3 rokov veku resp. staršie dieťa ak je potrebná nepretržitá starostlivosť a pod. Súd pri určení takéhoto príspevku prihliada na potreby oprávneného ako aj schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Takýto príspevok možno priznať najdlhšie po dobu 5 rokov od právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva s tým, že takúto dobu možno výnimočne predĺžiť.

Tunajší súd na základe vykonaného dokazovania dospel k názoru, že návrh navrhovateľky je dôvodný a to čo do rozsahu 50,00 €, pretože tá preukázala opodstatnenosť takéhoto nároku ako aj zákonné predpoklady pre priznanie príspevku na výživu rozvedeného manžela a to z dôvodu, že v minulosti účastníci konania boli manželmi, ktorých manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 9C 118/2014 právoplatným dňa 25.08.2014, pričom navrhovateľka nie je schopná z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu zabezpečiť si dostatočný príjem na úhradu svojich nákladov. Ide o dlhodobý nepriaznivý zdravotný stav, pre ktorý bola invalidizovaná rozhodnutím Sociálnej poisťovne a to od roku 2009 až doposiaľ v dôsledku čoho poberá invalidný dôchodok. Navrhovateľka má ukončenú základnú školu a v súčasnej dobe je naďalej liečená u psychiatra s tým, že berie lieky a jej schopnosť zamestnať sa je tak mimoriadne znížená. Odporca je zamestnaný s tým, že poberá výsluhový dôchodok a jeho príjem je tak niekoľkonásobne vyšší ako príjem navrhovateľky a aj po úhrade mesačných výdavkov, ktoré uvádza odporca mu ostáva mesačne viac ako 230,00 €. Súd tak vzhľadom na schopnosti, možnosti a majetkové pomery oboch účastníkov konania dospel k názoru, že boli splnené všetky zákonné podmienky pre priznanie príspevku na rozvedeného manžela pretože manželstvo účastníkov bolo právoplatne rozvedené, účastníci konania sa nevedeli dohodnúť na výške príspevku na výživu rozvedeného manžela a navrhovateľka nie je schopná zabezpečiť si pracovnou činnosťou z dôvodov jej nepriaznivého zdravotného stavu príjem, ktorý by bol dostatočný na to, aby mala finančné prostriedky na úhradu svojich životných nákladov. Preto súd vyhovel návrhu navrhovateľky a uložil odporcovi prispievať na jej výživu sumou 50,00 € mesačne, pretože takto určený príspevok je primeraný možnostiam, schopnostiam ako aj pomerom odporcu ako aj odôvodneným potrebám navrhovateľky. Súd prihliadol tiež na skutočnosť, že odporcu užíva nehnuteľnosť, ktorá je v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, pričom navrhovateľka zabezpečovala osobnú starostlivosť o deti s tým, že odporca dosiahol vyššie vzdelanie ako navrhovateľka a nebolo v konaní zistené, že odporcovi bránia nejaké objektívne alebo subjektívne skutočnosti prispievať na výživu navrhovateľky. Je potrebné tiež uviesť, že súd priznal vyživovaciu povinnosť navrhovateľke odo dňa podania návrhu, t. j. od 03.02.2015 až do 25.08.2019, t. j. po dobu 5 rokov od právoplatnosti rozvodu manželstva, pretože rozsudok o rozvode manželstva nadobudol právoplatnosť dňa 25.08.2014.

Návrh na začatie konania v rozsahu sumy presahujúcej sumu 50,00 € mesačne súd v takejto časti návrh zamietol, pretože určenie príspevku vo vyššej výške ako je uvedená vo výroku tohto rozhodnutia by nezodpovedal možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom oboch účastníkov konania ako aj ich odôvodneným potrebám. Zároveň súd zamietol aj návrh, v ktorom žiadala navrhovateľka priznať vyživovaciu povinnosť od 01.02.2015, pretože v zmysle Zákona o rodine je možné priznať vyživovaciu povinnosť len odo dňa podania návrhu na začatie konania s výnimkou keď ide o prípady týkajúce sa vyživovacej povinnosti mal. detí čo v danej veci nie je takýto prípad.

Súd vyčíslil zmeškané výživné za obdobie od 03.02.2015 kedy uložil odporcovi povinnosť prispievať navrhovateľke odporcovi do 20.03.2015, t.j. ku dňu vyhlásenia rozsudku s tým, že dlžné výživné predstavuje sumu 76,90 €, ktoré je povinný odporca zaplatiť navrhovateľke v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O trovách konania súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania a to v zmysle § 142 ods. 2 O. s. p., pretože ani jeden z účastníkov nebol úspešný v celom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici, písomne v 3 vyhotoveniach. Toto právo nemajú účastníci konania, ktorí sa ho po vyhlásení rozhodnutia vzdali písomne do zápisnice súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie

rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu (z. č. 233/1995 Z. z. o exekútoroch a exekučnej činnosti); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.